

## Надкушений місяць над хатою - Джерело

Написав Світлана Касянчик  
Неділя, 19 жовтня 2014, 01:02

---

Надкушений місяць над хатою,  
Знекровлений, байдуже сяє.  
Попробуй, знайди винуватого!  
Чого нам ще не вистачає?

Чого нам ще треба щоб зорями  
В очах наших радість світилась?  
На доленьку ремствуєм з горя ми?  
Чи ж небо від нас зачинилось?

Звикаєм миттєво до зручного.  
Не вдячність росте, а вимоги.  
Довколо нас більшає штучного  
І меншає в душах святого.

Ми ситі, та незадоволені.  
Ми вільні, а розум бунтує.  
Дрібницями нерви оголені -  
Ми час витрачаємо всує.

Міщанство втекло майже з лексики,  
Знайшовши притулок у генах,  
І плодить на світ анорексиків  
Душевних, з бурчанням у венах.

У темряву зорі закутались,  
Сховались від світла міського.  
Ми в пріоритетах заплутались  
У пошуках щастя земного.

\*\*\*\*\*

Росте наше щастя із вдячності  
Та здатності до здивування.  
Ох, як би нам по-необачності  
Не вбити його наріканням.